

Det får mig til at tro på, at den oplysningskampagne, der er blevet startet i 1998-99 med den meget grundige vejledning fra Sundhedsstyrelsen, rent faktisk har givet resultater. Det, der derfor er frygtelig vigtigt, er, at den debat, vi har nu, og som vi har haft stort set siden midten af december, fastholdes. Forstået på den måde, at de fremsynde mennesker, der kommer fra andre lande, hvor der er tradition for at omskære, understøttes kraftigt i deres oplysningsvirksomhed.

Derfor ser jeg også frem til, at regeringen, når den starter en ny oplysningskampagne, baserer sig på den viden og de informationer, vi kan trække på hos blandt andre fremtrædende kvinder – det er en somalisk kvinde, jeg især tænker på – der har været meget fremme i forsøget på at overbevise de heldigvis få landsmænd, der måtte være tilbage, som kunne drømme om at foretage den slags grove forbrydelser.

Derfor blev jeg lidt bekymret, da hr. Helge Adam Møller ikke besvarede det ganske klare spørgsmål fra fru Line Barfod om, hvilke penge regeringen agter at afsætte til en reel offensiv oplysningsvirksomhed. For vi skal huske på, at uanset hvor mange lovgivninger vi laver herinde, betyder det intet, hvis de mennesker, lovgivningen vedrører, rent faktisk ikke kender til lovgivningen.

Så jeg forventer, at ministeren på et eller andet tidspunkt i debatten åbner op for, hvor mange penge regeringen agter at afsætte til oplysningsvirksomheden, samt naturligvis lidt om, hvordan oplysningsvirksomheden agtes tilrettelagt.

Elisabeth Arnold (RV):

På Det Radikale Venstres vegne skal jeg komme med nogle bemærkninger til de to forslag, vi her har på bordet.

Jeg er i det store og hele meget enig med den netop foregående ordfører i, at det er to forslag, hvis intentioner vi helt deler, nemlig at der skal sættes hårdere ind over for de tilfælde af kvindelig omskæring, der opdages og konstateres i Danmark. Det er ikke fornuftigt at sætte det ind som en særbestemmelse; der er jeg enig med justitsministeren. Vi bør ikke svække den straffelovstradition, der er på området. Beslutningsforslaget fra Socialdemokratiet er vi umiddelbart meget positivt indstillet over for, og vi mener, at vi i givet fald må kunne anvende det til at lægge et vist pres på justitsministeren, hvis det lovede lovforslag ikke indfinder sig i løbet af kort tid.

Vi vil meget gerne have det lovforslag at arbejde med i Retsudvalget. Vi er meget indstillet på at hjælpe med til at ophæve princippet om dobbelt strafbarhed for kvindelig omskæring.

På det område vil jeg gerne sige – det er især til hr. Helge Adam Møller, der har gravet meget i fortiden i dag – at Det Radikale Venstre er et af de partier, der helt klart har skiftet holdning til begrebet om dobbelt strafbarhed for denne specifikke forbrydelse, siden vi debatterede sagen her i salen i 1996, tror jeg det var, hvor vi gik imod ophævelse af princippet om dobbelt strafbarhed i forbindelse med denne forbrydelse. Det har vi skiftet holdning til, og vi har for længe siden meddelt offentligheden, at vi nu går ind for, at man ophæver princippet om dobbelt strafbarhed for denne specifikke forbrydelse.

Kl. 13.50

Derfor ser vi frem til, at ministeren kommer med sit lovforslag, men det er jo, som flere også har sagt, fuldstændig illusorisk at tro, at man kan standse denne tradition blot ved at vedtage et lovforslag om, at nu er det ekstra forbudt, for nu kan man heller ikke få det gjort i lande, hvor det er tilladt, og så vende tilbage til Danmark.

Det er meget, meget vigtigt, at man sætter fut i en kampagne, som henvender sig specielt til de indvandrerfamiljer, hvor disse omskæringer foretages. Jeg vil gerne rose det materiale, vi har fået sendt ud til Retsudvalgets medlemmer. Det er det oplysningsmateriale, som stammer fra Sundhedsstyrelsen fra 1999, altså fra den tidligere regerings tid. Men spørgsmålet er, om ikke man skulle sætte nye penge i kampagnen og måske finde nye vinkler på kampagnen. Det er jo sådan, at der hele tiden kommer nye generationer af kvinder til, der kommer til jordemødrene, der kommer på sundhedscentrene, og som derved har den direkte kontakt med sundhedspersonalet. Det kan fortælle dem, at det her er en dårlig idé.

Jeg vil gerne henvise til en orienteringsavis fra personalet i Århus Amt. På bagsiden af den pågældende avis står netop en beskrivelse af det sundhedscenter, som arbejder i Gellerupbebyggelsen i Århus, og hvor der er meget god kontakt imellem de somaliske kvinder, der bor derude, og en jordemoder, som fortæller dem, at de, når de har født og er blevet sprættet op – ellers kan de ikke komme til at føde, hvis de er omskårne – helst ikke skal lade sig sy sammen igen. Og det er der indtil nu ingen der har ønsket. Selv om personalet ved, at de kan nægte det, så